

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLVI.

VD18 90528921

Illustration: Tab. V. Ossifragus bein brecher; Morpho congener; Heteropus aquilæ species; Perenopteros Aquila peregrinus; Chrysaetos Bellony; Auis Scythica, Mitternachtischer Adler.

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Offragus.
bain brecher.

Morphno. congener.

Hieropus. aquila
Species.

Perinopteror. Aquila peregrina

Avus Sighica.

Chrysastor
Bellonij.

Mittelnachtlicher
Adler.

Loch

Nat
ment
a Ari
Al. 9

Nom

Des
ptio.
b Ari
Al. 8

c. Plin
N. 1.

quatuor horas uno loco sedebat et solem aliquando splendentem intuebatur, si non gypaetum, ex altero saltem parente natum credit.

Locus. *Incolit* lucos et plana, ut plurimum montes quandoque in Syria et Aegypto maxime inuenitur.

Nutrimen-
mentum. *Cibus* soli inter aquilas a cadauera. Grauis enim et ad rapinam iners a coruo caeterisque id genus alitibus uerberatus fugatur, capitur. Muribus quoque circa Gazaram Aegypti urbem uiſitat. Pullos statim parere Aelianus auditione se recepisse scribit. Auicenna fel eius destillatum cum oleo uiolaceo ad aurium dolorem et tinnitum, finum ad abortum commendat.

Nomen. OSSIFRAGA et Ossifragus, Graecis *Φῶνς*, Aristoteli *Φῶν*. Harpa quoque Sanqualis et immusculus dicitur.

Descriptio. Aristoteles b de ea: ossifragae magnitudo maior est, quam aquilae (chrysaeto nempe excepto.) Color ex cinere albicans. Parum oculis ualeat.

Nubecula enim eos habet oblaesos. Quae ab Aldrouando exhibetur, quatuor dodrantes et medium erat longa, nouem alis extensis spithamas lata, libras undecim pendens. Plumae totius corporis sub albo, fusco et ferrugineo colore uariabant. Cutem proxime uestientes molliculae et candidissimae erant, remiges ex toto ad castaneum tendebant. Caput et collum angustis et oblongis pennis rigeat. Rostrum ei duos digitos latum, palmum longum, subnigrum, e corneo fuscum, ab initio membrana quadam ultra narium foramina protensa marginibus suis literam s. exprimente tectum, ita aduncum, ut uncus solus pollicem latum adaequaret. Lingua humanae simillima, lato apice, hamatis utrinque duris et corneis adpendicibus, membranula tenui ad inferiorem mandibulam connexa. Mandibula inferior canalis instar excauata, palatum medio rimam quandam exhibebat, per quam pituita a capite destillabat. De mento plumulae tenues uillorum instar ad barbae speciem, quod ossifragae c. Plin. H. N. l. 10. Plinius tribuit, propendunt. Crura fuscis plumulis aliquantulum fulue-

ſcentibus fere tota obtegebantur. Ungues nigerrimi prae atrore splendebant et semi-circulum ad amussim repraesentabant. Substantia ipsorum intus alba et ossea, foris fusco cortice interfecta erat. Duodecim caudae pennae albo et nigro maculabantur, intus albae, extus fuscae. Et haec externarum partium ratio est. Interna si attendantur, uuea, quae homini in pupilla perforatur, tenuissimam quandam membranulam pupillae praetensam habebat unde, ut Philosophus notauit, minus uisu pollet. Pars, quae iridis ambitu clauditur, ne prorsus uisio praepediretur, subtilissima, *αἰθερος* et pellucida erat. Abdomen pinguedine copiosa redundabat. Lien illi rotundae figurae, uentriculi corpus membranofum, fundo superiori orificio latius ingluuie carens, quod de sua ossifraga Plinius, cuius uicem oesophagus, simul atque iugulum transiit, paulatim ad uentriculum usque dilatatus, gerere uidebatur. Vesicae fellis nullum cum epate consortium hoc sub uentriculo multo immersum erat adipi. Uterus crasso corpore, pyri forma, semine plenus. Propygium medii pugni crassitudine et adiposum conspiciebatur etc. Ad huius genus Bellonii illa, quae corpulentia, colore et specie milui est, duabus maculis nigris ad alarum latera notata, capite accipitris stellaris, cruribus et pedibus uulturinis etc. non pertinet: sed illa, quae in comitatu Tyrolensi, colore accipitrum in dorso, in uentre albicante, orgyiae distentis alis latitudine, rupicapras ex alto ad montes praecipitat et frustra ossium etiam maiuscula deglutit, referri huc potest: ut et illa, quam Gesnerus plumis albis, capite nudo et flauo, faxis iniecta ossa confringentem amici uerbis describit.

Cibus ipsi rupicaprae, hinnuli, canes uenatici, anguillae, cuius frustra in dissecto uentriculo inuenta tam acuti foetoris erant, ut spectatores in animi fere deliquium conicerentur.

Probe foedificat, ut pullos suos et aquilae, quos ista nido uolandi facultatem adeptos et edaciusculos ei cit,

Generatio.
† Arist. H. N. l. 9 c. 34.